OTSUSED

KOMISJONI RAKENDUSOTSUS,

28. august 2013,

Itaalia dekreedi eelnõu kohta, mis käsitleb pika säilimisajaga piima, kõrgkuumutatud piima, mikrofiltreeritud pastöriseeritud piima ja kõrgel temperatuuril pastöriseeritud piima päritolu tähistamise meetodeid

(teatavaks tehtud numbri C(2013) 5517 all)

(Ainult itaaliakeelne tekst on autentne)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2013/444/EL)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. märtsi 2000. aasta direktiivi 2000/13/EÜ toidu märgistamist, esitlemist ja reklaami käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, [1] eriti selle artiklit 19,

ning arvestades järgmist:

(1) Kooskõlas direktiivi 2000/13/EÜ artikli 19 teise lõiguga teatasid Itaalia ametiasutused 9. novembril 2012 komisjonile dekreedi eelnõust, milles käsitletakse muu hulgas pika säilimisajaga piima, kõrgkuumutatud piima, mikrofiltreeritud pastöriseeritud piima ja kõrgel temperatuuril pastöriseeritud piima kohustuslikke märgistusnõudeid.

(2) Teatavaks tehtud dekreedi artikli 2 lõikes 1 esitatud nõude kohaselt peab pika säilimisajaga piima, kõrgkuumutatud piima, mikrofiltreeritud pastöriseeritud piima ja kõrgel temperatuuril pastöriseeritud piima märgistusel olema esitatud selle tootmisettevõtte asukohariik, kust töödeldud piim on pärit, või tähistus „EL" või „kolmandad riigid", kui piim on lähetatud kas ühest või enamast Euroopa Liidu liikmesriigist või kolmandatest riikidest.

(3) Direktiiviga 2000/13/EÜ, millega on ühtlustatud toidu märgistamist käsitlevad eeskirjad, on ühelt poolt ette nähtud teatavate riiklike sätete ühtlustamine ja teiselt poolt ühtlustamata riiklikke norme käsitlev kord. Ühtlustamise ulatus on kindlaks määratud selle direktiivi artikli 3 lõikes 1, milles on esitatud loetelu andmetest, mille esitamine kooskõlas artiklitega 4–17 on märgistusel kohustuslik, juhul kui neis artiklites sisalduvate erandite alusel ei ole sätestatud teisiti.

(4) Direktiivi 2000/13/EÜ artikli 3 lõike 1 punkti 8 kohaselt on kohustuslik esitada andmed päritolu- ja lähteriigi kohta, „kui selliste andmete puudumine võib tarbijat toidu tegeliku päritolu- või lähteriigi määramisel oluliselt eksitada".

(5) Direktiivi 2000/13/EÜ artikli 4 lõikega 2 on ette nähtud, et konkreetsete toitude puhul võib nõuda lisaks selle direktiivi artikli 3 lõikes 1 loetletud andmetele muude andmete esitamist kas Euroopa Liidu õigusaktide sätete või nende puudumisel riiklike sätete kehtestamisega.

(6) Direktiivi 2000/13/EÜ artikli 18 lõike 2 kohaselt on lubatud vastu võtta ühtlustamata riiklikke norme, kui see on õigustatud mõnel selles artiklis loetletud põhjustest, milleks on muu hulgas rahvatervise kaitsmine ja pettuse ärahoidmine, eeldusel, et need ei takista direktiivis 2000/13/EÜ sätestatud määratluste ja eeskirjade kohaldamist. Seega tuleb kontrollida, kas liikmesriigi esitatud riiklikku märgistamist käsitlev eelnõu vastab eespool nimetatud nõuetele ja Euroopa Liidu toimimise lepingu sätetele.

(7) Itaalia ametiasutused väidavad, et kõnealune meede on vajalik, et tagada tarbijahuvide kaitse ja tõhustada toiduga seotud pettuste ärahoidmist ja ohjeldamist. Nad selgitasid, et vastupidiselt Itaalia tarbijate arvamusele ei ole Itaalias turustatud piim ainult siseriikliku päritoluga ja seetõttu on muutunud mõõdapääsmatuks esitada toodete märgitusel nende päritoluriik, et vältida tarbijate eksitamist. Eespool nimetatud kaalutlusi arvestades on Itaalia ametiasutused arvamusel, et artikli 2 lõike 1 sätted on põhjendatud lähtuvalt direktiivi 2000/13/EÜ artikli 3 lõike 1 punktist 8.

(8) Direktiivi 2000/13/EÜ artikli 3 lõike 1 punktiga 8 on ette nähtud sobiv mehhanism, millega vältida tarbijate eksitamist juhul, kui teatavad elemendid võiksid tekitada kahtlust asjaomase toidu tegeliku päritolu- või lähteriigi suhtes. Toiduettevõtjad peavad tagama, et märgistusel on esitatud teave päritolu- või lähteriigi kohta juhul, kui selle

[1] EÜT L 109, 6.5.2000, lk 29.

teabe puudumine põhjustaks tarbijate eksitamist. Riiklikud ametivõimud on kohustatud kontrollima kõnealuse kohustuse täitmist.

(9) Teatavaks tehtud dekreedi artikli 2 lõike 1 sätete kohaldamisel oleksid kõnealused toidukaubad alati esitatud selliselt, et need eksitaksid Itaalia tarbijat nende tegeliku päritolu- või lähteriigi osas. Selles osas märgib komisjon, et teatavaks tehtud dekreedi kohaldamisala ei hõlma (väga) lühikese säilimisajaga piimatooteid (toorpiim, pastöriseeritud piim). Seetõttu võivad tarbijad viimati nimetatud piimatooteid tõenäoliselt pidada Itaalia päritolu piimatoodeteks.

(10) Kui jätta arvestamata viide tarbijate huvide kaitsmise vajadusele, ei esitanud Itaalia ametiasutused piisavaid põhjendusi, mille alusel võinuks järeldada, et kohustuslik päritoluandmete esitamine teatavaks tehtud dekreedi artiklis 1 loetletud toodete puhul oleks vajalik suuremas ulatuses, kui see on sätestatud direktiivi 2000/13/EÜ artikli 3 lõike 1 punktis 8.

(11) Seega ei suutnud Itaalia ametiasutused tõestada, et teatavaks tehtud dekreedis sätestatud kohustus esitada päritolukoht oleks vajalik direktiivi 2000/13/EÜ artikli 18 lõikes 2 loetletud eesmärkide täitmiseks.

(12) Neid kaalutlusi silmas pidades on komisjon esitanud teatavaks tehtud dekreedi eelnimetatud sätete kohta eitava arvamuse vastavalt direktiivi 2000/13/EÜ artikli 19 kolmandale lõigule.

(13) Vastavalt sellele tuleks nõuda, et Itaalia ametiasutused ei võtaks vastu teatavaks tehtud dekreedi artikli 2 lõike 1 sätteid.

(14) Käesoleva otsusega ettenähtud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Itaalia Vabariik ei või vastu võtta teatavaks tehtud dekreedi artikli 2 lõike 1 sätteid pika säilimisajaga piima, kõrgkuumutatud piima, mikrofiltreeritud pastöriseeritud piima ja kõrgel temperatuuril pastöriseeritud piima päritolu tähistamise meetodite kohta.

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud Itaalia Vabariigile.

Brüssel, 28. august 2013

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Tonio BORG